حاکمیت ایران بر جزایر سه‌گانه مسلم و غیرقابل تغییر است!

هیئت سیاسی - اجرائی حزب چپ ایران

سیاست خارجی نابخردانه و ماجراجویانه‌ی جمهوری اسلامی موقعیت کشور ما را در منطقه و جهان دست‌خوش تلاطم و بی‌ثبات نموده، منافع ملی کشور و مردم ایران را به موضوع معامله بین دولت‌های دیگر تبدیل کرده‌است. جمهوری اسلامی در عرصه‌ی بین‌المللی کشور ایران را منزوی و شرائطی ایجاد کرده‌است، که به قدرت‌های مختلف این امکان را می دهد که بی‌مهابا با کارت ایران در معادلات و معاملات بین‌المللی دست به سوداگری بزنند. بیانیه‌ی اخیر روسیه با کشورهای عرب خلیج فارس و طرح مجدد موضوع اختلافات این کشورها با ایران بر سر جزایر سه گانه‌ی تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی، که سال گذشته در بیانیه‌ی مشابهی از سوی دولت چین با این دولت‌ها هم صورت گرفت، نشانه‌ی بارزی از وضعیتی است که کشور ما در آن قرار دارد. هدف این نوع بیانیه‌ها، در بحبوحه‌ی کشمکش‌های منطقه، از سوی دولت‌هائی که «متحد استراتژیک» جمهوری اسلامی محسوب می‌شوند، نه در خدمت حل مساله، بلکه وسیله‌ای است برای معامله بر سر منافع این دولت‌ها در حوزه‌های دیگر و به بهای زیر سوال بردن حق حاکمیت ایران بر سرزمین خود. طی دهه‌های گذشته، دول غربی نیز، بارها در این مورد موضع‌گیری کرده و بر راه حل مذاکره‌ی مستقیم بر سر اختلافات بین ایران و شیخ‌نشین‌ها تاکید کرده‌اند. اما آن چه روشن است، تکرار این موضوع در بیانیه‌های مختلف، نادیده‌گرفتن حقوق مسلم ایران در حفظ تمامیت ارضی خود و تلاش برای تقویت ادعای غیر واقعی امارات در مورد جزایر متعلق به ایران بعد از آزادی آن‌ها از اشغال ارتش بریتانیا در آغاز دهه‌ی هفتاد میلادی است.

استقرار نیروهای ایران در جزایر سه‌گانه در نوامبر سال ۱۹۷۱، بعد از خروج دولت بریتانیا از خلیج فارس و پایان دادن به اشغال این سه جزیره، در واقع اعاده‌ی حق حاکمیت ایران بر این جزایر بود. هیچ کدام از دولت‌های ایران اشغال این جزایر توسط دولت بریتانیا را به رسمیت نشناخته بودند، طبیعی بود که دولت

وقت بعد از رفع اشغال بر اعمال حاکمیت بر این جزایر اقدام کند. همان موقع هم استقرار در تنب بزرگ و کوچک از طریق مذاکرات میان بریتانیا و ایران، هر چند بدون رد و بدل شدن سند کتبی صورت گرفت؛ اما در مورد ابوموسی، با امضای یک تفاهم نامه میان ایران و شارجه انجام شد. در این تفاهم‌نامه که توسط دولت بریتانیا تنظیم شده، به حل اختلافات بین ایران و شارجه از طریق مذاکره اشاره شده‌است. به رغم این که برخی ابهامات حقوقی در تفاهم‌نامه وجود دارد، که بر حاکمیت طولانی ایران بر این جزایر قبل از اشغال آن‌ها توسط بریتانیا اشاره‌ای ندارد، اما نافی حق حاکمیت ایران هم نیست. این تفاهم‌نامه، استقرار نیروهای ایران در این جزیره را تایید کرده‌است. لازم به ذکر است زمانی که ایران مذاکرات برای اعاده‌ی حق حاکمیت خود بر این جزایر را پیش برد و در نهایت در آن‌ها مستقر شد، هنوز دولتی به نام امارات متحده‌ی عربی وجود خارجی نداشت، که بعدا بتواند ادعای مالکیت بر سه جزیره‌ی تحت اشغال انگلستان را داشته باشد.

حزب چپ ایران جزایر تنب بزرگ، تنب کوچک و ابوموسی را جزئی از خاک ایران دانسته و آن را غیر قابل مذاکره می‌داند. در عین حال از مذاکرات دو جانبه و مستقل بر سر اختلاف در این مورد استقبال می‌کند. ما بر این باوریم که تبدیل اختلاف بر سر جزایر سه‌گانه، به موضوع بیانیه‌های مشترک با دولت‌های دیگر، کمکی به حل مشکل نمی‌کند. چنین سیاستی بدون شک بر مناسبات متقابل با دولت‌های دیگر هم که به دنبال بهره‌برداری از اختلاف بر سر این جزایر هستند، تاثیر منفی می‌گذارد. ما معتقدیم هر تلاشی برای بازی با کارت ایران، علیه منافع ملی مردم ایران، غیر قابل قبول و محکوم به شکست است. ما تاکید داریم که منافع کشور ما در پایبندی به مناسبات دیپلماتیک و حفظ رابطه‌ی دوستانه با همسایگان و حل اختلافات با توجه به منافع متقابل تامین خواهد شد.

هیئت سیاسی اجرائی حزب چپ ایران
۲۲ تیر ۱۴۰۲ - ۱۳ ژوئیه ۲۰۲۳

Source URL: *https://bepish.org/node/9520*